

حمام گلشن

بخشی از حمام گلشن لاهیجان با گسترش شهرسازی و لزوم احداث خیابان و میدان، ویران شده است. بنای حمام، پلان کثیرالاضلاع داشت و برای ساخت آن از آجر قرمز محلی، ساروج و گل آهک استفاده شده است. در تعمیرات اخیر پس از زلزله گیلان، برای استحکام بنا از مصالح جدید استفاده شد. در سنگ‌کاری شده امروزی حمام در کوچه‌ای در ضلع جنوب آن واقع شده است. با گذر از ورودی به رخت‌کن می‌رسیم. طول رخت‌کن، حدود ۱۰ متر و در سمت راست آن، اتاقکی در سطحی پایین‌تر واقع شده که به "گرمخانه" معروف است. در شمال رخت‌کن، صحن حمام با ده ستون قرار دارد و وسیع‌ترین قسمت بنا به‌شمار می‌رود. کف گرمابه با موزاییک و ازاره دیوارهای جانبی تا ارتفاع ۱۸۰ سانتی‌متر کاشی‌کاری جدید شده است. گنبد میانی در حدود ۸ متر ارتفاع دارد و حباب‌هایی بر روی آن کار گذاشته شده که نور داخل حمام را تأمین می‌نماید. در فواصل طاق‌های جناقی و دیوارهای جانبی، گنبدهای کوچکی به صورت کاسه‌گردان به ارتفاع حدود ۳/۵ متر، فضای فوقانی را مسقف می‌سازد. در شمال شرقی صحن، دو هشتی وجود دارد. اضلاع مقابل هشتی‌ها حدود ۴/۵ متر و ارتفاع گنبد آن‌ها، ۵/۵ متر است. در ضمن در دیوارهای هر ضلع، طاق‌نمایی به چشم می‌خورد. کانال کوچک با شیاری، آب مصرف‌شده دوش‌ها را به صحن حمام هدایت می‌کند. در جنوب هشتی دوم، خزانه یا مخزن آب گرم قرار دارد. در قسمت‌های مختلف حمام، معمار با استفاده از اسلوب‌های خاص و با انواع آجرچینی به مسقف کردن بنا همت گماشته است. گرمخانه یا فضای بالای صحن حمام در قسمت فوقانی ستون‌های هشت‌گانه میانی دارای کاربردی هشت‌ونیم هشت است. در بالای کاربردی‌ها، گنبدی دیده می‌شود که فضای اصلی این قسمت را مسقف می‌سازد. این گنبد بزرگ‌ترین و بلندترین گنبد در بنای فعلی حمام است. سقف چهارهشتی که دوبه‌دو در شمال غربی و جنوب غربی بنای حمام واقع شده، گنبدی‌شکل است. خزانه یا مخزن آب گرم حمام نیز که بین هشتی‌ها قرار گرفته، دارای گنبد با فیلیپوش‌هایی در چهار کُنج است. حمام گلشن، متعلق به دوره صفویه بوده و دارای شماره ثبت ملی ۱۴۴۲ سازمان میراث فرهنگی و گردشگری کشور است.

